

holdning, stilskeft de to gange, han har afgivet forklaring i byretten, hvor han først detaljeret forklarer ministerens henvendelse, som vi kender den, og senere som sagt skifter stil. Det tillader tiden ikke i denne omgang, men det vender jeg tilbage til.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg har følt behov for at kommentere tre temaer. Det første er lidt partipolitisk, men er nødvendigt, og det er til hr. Anders Fogh Rasmussens noget bitre bemærkninger om Det Radikale Venstres stillingtagen.

Det er jo et tema, der har optaget Venstre, siden I.C. Christensen ekskluderede de 12 radikale rebeller i 1905, og jeg lyttede interesseret, og jeg må konstatere, at 10 år som støtteparti for Schlüterregeringer efter hr. Anders Fogh Rasmussens opfattelse har været afhængig af Det Radikale Venstres prioritering af egne magtinteresser. Næ, hr. Anders Fogh Rasmussen, vi tog såmænd bare det sure med det søde.

Men her i Folketinget er det jo en kendt sag for ethvert parti, at intet parti forfølger sine partiinteresser mere hårdhændet, end netop Venstre gør. Schlüterregeringen var i øvrigt den periode, hvor Venstre, især hr. Anders Fogh Rasmussen, excellerede i at være både regering og opposition på samme tid. Venstre vidste vi, hvor vi havde – både i regering og i opposition.

Det andet tema, som jeg føler behov for at kommentere, er også til hr. Anders Fogh Rasmussens indlæg, hvor hr. Anders Fogh Rasmussen med tydelig afsky i stemmeføringen tilkendegav, at Færøbankaktiebyttet overhovedet intet havde med KV-regeringens tid at gøre. Det var først kommet op efter regeringsskiftet. Det er jo for så vidt rigtigt i en vis forstand.

Hr. Anders Fogh Rasmussen trak frem og nævnte, at økonomiministeren i sit indlæg ikke havde rejst kritik af den model, der blev lavet i efteråret 1992. Det er også fuldstændig korrekt. Jeg roste den endda. Og jeg henviste og citerede endda fra det notat dateret den 1. oktober 1992, som var den daværende økonomiministers beslutningsgrundlag og den samlede KV-regerings beslutningsgrundlag. Det er et notat, der i øvrigt er sendt over til PØ-udvalget her på det sidste i forbindelse med et svar fra statsministeren. Jeg citerede fra det notat, og jeg citerer igen:

»Hvis den danske stat hjælper Sjóvinnu-banken, vil man af konkurrencehensyn efterfølgen-

de være moralsk forpligtet til at bistå Føroya-Banki, såfremt aktionæerne anmoder herom.«

Jeg har i min vidneafgivelse til undersøgelseskommissionen gjort det helt klart, at der aldrig har været tvivl for mig om, at i det øjeblik man begav sig ind på at give offentlige midler til den ene bank, så lå det i kortene, at man meget vel kunne risikere at skulle gøre det tilsvarende for den anden bank. Det er også, hvad der står i det notat, som jeg ikke engang havde set på det tidspunkt, hvor jeg tænkte sådan.

Sporene blev lagt, spor, der førte til Færøbankens aktiebytte. Jeg vil jo meget gerne lade være med at være polemisk, men jeg mener, det er lidt hyklerisk fra hr. Anders Fogh Rasmussens side at lægge så klart afstand til, at vi fandt en løsning på samordning af bankerne. Men det er klart, at selve aktiebyttesagen ikke er Venstres sag. Det er den nuværende regerings ansvar.

Men jeg har dog også lyst til at sige, at jeg er glad for, at Venstre, så vidt jeg husker det, har bidraget til alle gennemførelserne af alle aftalerne mellem landsstyret og regeringen. Jeg synes i øvrigt, at det tjener Folketinget til anerkendelse, at der har været brede flertal bag de løsninger, der er fundet frem til.

Det tredje tema er, jeg havde nær sagt desværre, også til hr. Anders Fogh Rasmussen. Jeg synes, det er meget demagogisk. Det er meget demagogisk, og det ligner en bevidst vildledning af offentligheden at bruge undersøgelseskommissionen og vidneafhøringer på den måde, når man bliver ved med at pådutte finansministeren, at der er en sammenhæng imellem den aftale, finansministeren drøftede med Nationalbanken og Finanstilsynets daværende direktør Mølgaard den 22. april, og det, der er godtgjort i brevet af 26. maj, begge i 1993.

Hvis jeg nu virkelig skulle tage hr. Anders Fogh Rasmussen helt alvorligt, så må jeg sige, at jeg er dybt bekymret over, at den forhenværende økonomiminister tror, at Finanstilsynet førte tilsynsvirksomhed ved at rette forespørgsler til to banker på Færøerne for at få deres forventninger til et halvårsresultat. Hvis det er opfattelsen hos den forhenværende økonomiminister, at det er den måde, der føres tilsyn på, så mener jeg, det er en fornærmelse over for Finanstilsynet.

Det står jo ganske klart i det kursiverede, som der er citeret fra tidligere i dag, også af hr. Anders Fogh Rasmussen. Det er jo en beskrivelse af et forløb, som kommissionen skal klarlæg-